

РЕШЕНИЕ

№ 24294

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3066** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ю. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 16Х от 14.01.2026г. на Интервюиращ орган– Д. Т. - при ДАБ, с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № УП 35617 от 19.12.2025г..

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Сочи се, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че в последващата молба са заявени нови обстоятелства, свързани с падането на режима на Б. А. и последвалите от това опасения за сигурността и живота на молителя. Последният подчертава, че е роден в [населено място], област Д., където при новата власт обстановката е несигурна. От друга страна при пребиваването в РБ се сочи, че се е интегрирал и се чувства добре, докато завръщането в С. би му повлияло изключително негативно психически. Отрича, че има криминални проблеми /наказателно производство за закана за убийство/ и преследване в тази насока, а не такова - основание за закрила. Сочи, че първоначално се е объркал и е заявил, че не е съден. Оспорва и извода за това къде е живеел, като сочи, че единственото му местоживеее е в с.Ал Т., област Д.. Твърди, че и след новата власт подходите на същата са като при стария режим. Подчертава, че не може да отиде при семейството си, което е установено в Й.. С оглед изложеното – моли да се уважи жалбата му и да се отмени оспорения акт като се допусне до разглеждане последващата му молба.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си чрез адв.Ф.. На дадената от съда възможност да заяви, че в интервюто няма данни за лишаване от свобода /над 10 години/, същата пояснява, че лицето го е било страх да сподели за изложеното. В писмени бележки визира, че всъщност ЛС е било по политически, а не по криминални причини. Подчертава, че това поставя

лицето в риск, ако се завърне в родината си.

Ответната страна не се представлява, но с писмена защита оспорва жалбата вкл. и представя справка вх.№МД-02-93 от 10.03.2026г. за страната по произход. Предлага като неоснователна жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД, КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 09.02.2026г. входирана в АС-Пловдив, по отношение на връчване от 03.02.2026г.- е в срок, от адресат с правен интерес, поради което следва да бъде разгледана по съществото ѝ.

По съществото си е неоснователна по следните съображения:

Производството пред ответника е образувано по последваща молба за международна закрила с Рег. №УП 35617 от 19.12.2025г. до Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) от Ю. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], доколкото за първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 655/08.04.2025г. на РПЦ-Х.. Кандидатът е регистриран като Ю. (собствено) А. (фамилно) А. (бащино) от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Молителят е представил национален паспорт, издаден от Сирийска арабска република с изтекъл срок на валидност.

С решение № 3647 от 02.06.2025г. на председателя на ДАБ при МС на Ю. А. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал горепосочения административен акт. С решение № 6537/15.07.2025г., по адм. дело № 1314/2025г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин. Чуждият гражданин е обжалвал това решение пред ВАС. С Решение № 10576/29.10.2025г. по адм. дело № 8328/2025 г. Върховният административен съд на Република България оставя в сила Решение № 6537/15.07.2025г. на Административен съд - Хасково.

Посочено е, че по отношение на последваща молба- ответникът дължи преценка по отношение на нейната допустимост съгласно чл.13, ал. 2 от ЗУБ. В тази връзка е подчертал, че молителят е обосновал новите обстоятелства с променената обществено-политическа обстановка и сваления режим на Б. А.. Твърдял е, че по сведения на близките му обстановката е опасна -непрекъснато имало конфликти и убийства между различни етническа и религиозни групи. Различните групировки и милиции принуждавали гражданите, в частност и неговото семейство, да убиват на религиозна, етническа и племенна основа, да се разселват и други престъпления и заплахи за живота и сигурността в С.. Посочено е, че чуждият гражданин имал сведения от близките си, че и новата власт имала остатъци от ИДИЛ, които предизвиквали размирици, разселвания и принуждавали гражданите да се убиват на религиозна, етническа и племенна основа. Семейството му, респективно и той били подложени на репресии и заплахи за убийства и за отмъщение на религиозна, етническа и племенна основа. Допълнил е към молбата, че вече се е бил интегрирал в РБ.

Представил е с молбата си като доказателства копие на декларация за опасната обстановка и заплахите и опасностите за живота му и за семейството му, потвърдено с подписа на кварталния на Г. и с подписа на кмета на общински съвет на [населено място], област Д.. С допълнителна молба Рег. № УП 35617/09.01.2026г., представя: копие на медицински доклад за смърт, издаден на 12.02.2014 г. от Синдикат на лекарите, с превод на български език; копие на призовка, издадена от Министерство на правосъдието, с превод на български език;копие на карта за посещение в затвор, издадена от Министерство на вътрешните работи, отделение на Централния затвор в Д., с превод

на български език;копие на лична карта, издадена на 18.09.2003 г. от Сирийска арабска република, с превод на български език;копие на университетска карта, с превод на български език;копие на медицински доклад, с превод на български език;копие на решение и военен доклад, с превод на български език.

Ответникът е посочил, че следва да бъде извършен анализ на всички доказателства и твърдения в последващата му молба, както и всичко заявено по време на предходното производство за международна закрила. Подчертал е, че по време на предходното производство, видно от протокол от проведено интервю с рег. № УП 35617/09.04.2025 година, Ю. А. А. е разказал, че е живял в [населено място] до отпътуването от страната си. Заявява, че напуснал С. заради войните и нестабилността. Добавя че войната се разширявала, психически му влияела много зле и молителят изпитвал страх. Лично той не бил засегнат, но напуснал заради нападенията и всичко около тях. Съпругата и децата му също изпитвали страх от войната и преди 12 години напуснали С.. Преместили се да живеят в Й. и не се били връщали до сега. Посочил е, че е отслужил задължителната военна служба от 2007 г. до 2009 г. в [населено място]. След това, през 2021 година, получил призовка от сирийската власт, на която не се отзовал. В района им нямало инциденти, свързани със сигурността и било спокойно, но решил да напусне страната, защото войната преди била вътрешна, а сега започнала да се разраства. Не искал да се връща в С., защото изпитвал страх от войната в С. и сънувал кошмари. Кандидатът за закрила не е членувал в политическа партия или организация. Няма проблеми с властите в своята родина. Не е бил арестуван и не е осъждан. Няма проблеми във връзка с етническата и религиозната си принадлежност. Изрично е заявил, че —спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Кандидатът има сключен граждански брак със сирийска гражданка през 2007 г., с която имат две деца. Към момента на интервюто съпругата и децата му се намирали в [населено място], Й., където били от 12 години. Останалите роднини на молителя се намирали в Европа, само една негова сестра се намирала в [населено място], С., за която съобщава че нямала проблеми.

На база на изложеното – ответникът е направил преценка на последваща молба. Въпреки, че молителят е заявил, че семейството му, респективно и той били подложени на репресии и заплахи за убийства, за отмъщение на религиозна, етническа и племенна основа –това твърдение не е прието за достоверно, защото по време на проведеното интервю, във връзка с предходното му производство за международна закрила, той изрично е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация. Няма проблеми с властите в своята родина. Не е бил арестуван и не е осъждан. Няма проблеми във връзка с етническата си и религиозна принадлежност. Изрично е заявил, че спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Отчетен е и факат, че молителят е заявил, че всички негови близки роднини били в Европа. Съпругата и децата му живеели от 12 години в Й.. Имал само една сестра в С., [населено място], за която е съобщил, че нямала проблеми.

Направен е извода, че не е заявена принадлежност към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С., което да е довело или би довело до конкретна заплаха, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от някоя групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства.

Посочено е, че не може да се приеме, че представеното копие на декларация представлява ново обстоятелство, водещо до риск от преследване и не може да обоснове допустимостта на последващата молба. В тази връзка ответникът е подчертал, че в интервюто лицето е заявило, че е живеело в Д.. Новите доказателства - копия на решение за преместване в Централен затвор в Д., издадено на 01.11.2015г., карта за посещение в Централния затвор в Д., издадено на името на съпругата му с дата на влизане 22.12.2015 г. и медицински доклад, издаден на 12.01.2025г. от

невролог, в който се съдържат данни, че след задържането му за 7 години в затвор С., имал здравословни проблеми – не са приети като свързани с основания за закрила. Това е така, защото ответникът е маркирал, че по време на предходното производство, кандидатът не е заявил обстоятелството, че срещу него е имало съдебен процес. Също от тези документи – не е ясно за какво е задържан и съден, и дали е на политическа основа както твърди. Подчертано е, че има призовка от съд, в която е записано че молителят се призовава да се яви на 23.06.2025г. за разглеждане на дело, заведено срещу него за заплахата за убийство като дори да се приеме за достоверно, това доказателство сочи към наличие на данни за извършено криминално деяние, а не за преследване, основано на неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Направен е извода, че не може да се приеме, че представените копия на документи представляват обстоятелства, водещи до допускането на молбата му до производство за международна закрила. Представеното копие на сирийска лична карта, копие на регистрационна карта от ДАБ при МС, копие на смъртен акт на брат му и копие на университетска карта – е посочено, че са неотнормирани и не доказват промяна в личното му положение, нито промяна в държавата му по произход.

Обсъдена е справка с вх. № МД-02-624 от 28.11.2025г. касателно промените в С., от която е направен извода, че няма безогледно насилие. Подчертават се данни от бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 8 ноември 2025 г. за общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024г., че същият е - 1 208 802 души.

С оглед изложеното молбата за закрила на основание чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ – не е допусната.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е представена нова актуална справка за страната по произход, от която се установяват настъпили съществени обществено-политически промени, след падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г. довели до формиране на преходно управление. В тази връзка са налице и данни за предприети мерки за институционално и икономическо възстановяване на страната. За първи път от 14 години насам Сирия отново легално изнася суров петрол, като около 600 000 барела са напуснали пристанището Т. на 1 септември 2025 г. На 25 август 2025г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от санкционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и оттогава международната търговия на страната е възобновена. На 5 септември 2025 г., в присъствието на президента А. ал Ш., е създаден Сирийски фонд за развитие. Фондът, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, е предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места. Установяват се и данни за завръщане на значителен брой сирийски граждани в страната. Данните сочат и наличие на процеси по възстановяване и международна подкрепа, съчетани обаче с продължаващи предизвикателства пред сигурността в отделни региони.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ. С разпоредбите на чл.76а – чл.76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл.40 – чл.42 от Директива 2013/32/ЕС. С чл.33, ал.2, б., „а“ – „д“ от Директива 2013/32/ЕС държавите членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Въз основа на изложеното се прави извода, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ – интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл.2, б., „б“ от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба. В тази връзка интервюиращият орган Д. Т., със Заповед №РД-05-25 от 14.01.2025г. от

Председателя на ДАБ на л.47/намираща се в приложеното дело/, е определена като компетентна да извършва действия по ЗУБ, поради което постановеният акт има характер на валиден индивидуален административен акт.

Съдът не констатира да има процесуални нарушения вкл. съществени такива. Производството се е развило по молба, която правилно е приета за последваща, фактите са изяснени. Едната група основания заявени с последващата молба са свързани с променената общественно-икономическа обстановка, а другата с т.нар. нови доказателства за преследване по политически причини вкл. и зад тези мотиви стои нежеланието на лицето да се върне в С., защото се е интегрирало, както и нежеланието му да бъде със семейството си в Й..

Съдът намира за правилен извода в оспорения акт, че твърденията в последващата молба не сочат на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за страната по произход. Правилно заявеното от лицето е било преценено на база на изложеното от същото в интервюто му в първоначалната молба за закрила. В същата не са били направени твърдения за политическо преследване или ЛС на това основание. Никъде от преписката не могат да се извлекат подобни данни. Лицето е било изрично питано за причините да напусне Д. и е било видно, че са лични /отношението му към войната като цяло/, а не поради преследване по причини - основание за закрила. Изрично е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация и няма проблеми с властите в своята родина вкл. поради етническата си или религиозната си принадлежност. Подчертал е, че не е бил арестуван и не е осъждан. Обяснението от пълномощника, че се е страхувал да каже за осъждането си или, че се е объркал звучи логично само в една хипотеза- когато това осъждане не е поради политически мотиви, а има криминален елемент. В този случай е видно, че лицето не е мигрант и няма основание за закрила. Точно обратното, ако лицето беше съдено по причина на политическо или друго преследване от предходния режим- би заявило на първо място този факт, а не би го укрило. Показателни са и противоречията относно това къде е живеело. В интервюто си е посочил, че е напуснал Д., където е живеел. Няма заявени данни, че е живеел в [населено място] или на друго място при напускането си. Декларация за опасната обстановка и заплахите и опасностите за живота му и за семейството му, потвърдено с подписа на кварталния на Г. и с подписа на кмета на общински съвет на [населено място], област Д. - по посочената причина са неотнормирани. Отделно от това -те касая декларативно изявление, без данни за автентичност, без конкретни данни в какво се изразява опасността и на фона на това, че нямат подобна конкретика и не са били заявени в интервюто -водят до извода, че са съставени с оглед процеса. Друг показателен момент за тяхната неавтентичност е, че т.нар. квартален на града сочи, че лицето се крие от преследване от остатъците от стария режим, които искали да го убият след излизането от затвора, а не визира за какво е бил в затвора или поради каква причина е гонението. Не сочи и къде живее, поне квартал или район, за да може съответния квартален при град с около 12 000 население, да прави подобни

изявления. Останалите доказателства отново обосновано са били преценени от ответника - напр. писмо от Главното командване на армията към Втори военно полеви съд от 01.11.2015г., от което е видно, че лицето е задържано, но не и причината за това. Описанието на здравословното му състояние и причините изтъкнати за същото - са по изявления на лицето за 7 годишния му престой в затвора. Не е ясно лицето по каква причина е било в затвора и най-вече дали по причина на политическите му убеждения, каквито твърди и се появяват впоследствие. Тези доказателства лицето е можело да ги представи в предходното производство по закрила или поне да заяви, че има такива, което отново навежда на довода, че се касае за документи с оглед процеса. Правилно призовката от 2025г. е подчертано, че е за криминално деяние - заплаха за убийство. Представеният смъртен акт от 2013г. за лицето Х. А. /с твърдения, че се касае за брат/ също е неотнормисим вкл. и видно от него смъртта е поради сърдечно заболяване, а не напр. атентат или друго. Неотнормисима към спора е интеграцията на лицето към живота в РБ, тъй като не е свързана с основанията за закрила. Лицето само е избрало да напусне страната, както и негово семейство, което е в Й.. В страната по произход няма безогледно насилие, точно обратното има процеси на завръщане на бежанците, което визира относително спокойна обстановка.

Следва да се има предвид обаче, че за да не се допусне молбата по чл.13, ал.2 от ЗУБ, трябва молителят да не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Не само да заяви някакви, а същите да са от съществено значение. Следователно изводът на ответника да приеме, че заявените обстоятелства -не са от подобно съществено значение е правилен, поради което жалбата е неоснователна като такава следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ю. А. А. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 16Х от 14.01.2026г. на интервюиращ орган в РПЦ – [населено място] – Д. Т., с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба рег. № УП 35617 от 19.12.2025г..

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: